

Jumissa junassa

Seisoskelen Arlandan lentokentän alla ja odottelen junaa Taalainmaalle. Oikeastaan jokaisen lentokentän pitäisi sijaita radan varressa. Silloin liikkumisesta tulee mielekäästä. Lennellään nopeasti merien ja vuoristojen yli maista toisiin. Maissa sitten tuskaillaan teiden ja katujen ruuhkissa. Junassa on jotain!

Laiturilla näkyy joka puolella isoja tupakoinnin kieltäviä kylttejä. Hissistä vääntäytyy nelihenkinen perhe valtavine matkalaukkuineen. Tytöt ovat alle kouluikäisiä. Keskustelevat englanniksi. Toinen vanhemmista on varmaan ruotsalainen. Mofat fafat saanevat kohta mieluisia pääsiäisvieraita.

Sitten laiturille putkahtaa kolmen vähän elähtäneen näköisen tyyppin rypäs. Pannaan paperossiksi. Koska laiturilla on paljon porukkaa, uskallan osoittaa tupakointikielto-kylttiä. Kaverit tumppaavat kiltisti, eivätkä ryhdy antamaan minulle turpiin.

Juna lipuu laiturille. Sisällä on aika väljää. Tuskin vaunu edes liikahtaa, kun nuori neito tulee luokseni kysyen, haluaisinko vastata tähän kyselyyn. No miksipä ei, kuluu matkakin siinä.

Noin kymmensivuisessa planketissa tiedustellaan kaikkea mahdollista lipun ostosta matkan päättymiseen. Ja aionko matkustaa piakkoin uudelleen SJ:n vehkeillä? Onko henkilökunta ystävällistä, juna siisti ja kaikkea muuta mahdollista? No, vähän vaikea vastata, kun matka on vasta aluillaan.

Kaikki menee mukavasti, ja Ruotsin Rautatiet saa minulta hyvät arvosanat. Sitten saavutaan Jussi Björlingin kaupunkiin. Menen hyvissä ajoin vaunun eteiseen. Pysähtytään. Mutta ovi ei aukea millään.

Edessä on veturi. Kiiruhdan vaunun toiseen päähän. Siellä laiturilla seuraamani perheen isä yrittää avata ovea. Ei aukea. Menen nopeasti seuraavaan vaunuun. Sen ovia aukeaa normaalisti.

Yritän pitää auki vaunujen välisiä liukuovia, jotta perhe pikkutyttöineen ja laukkui-neen pääsisi läpi. Onnistuu lopulta. Menen ulos, lasken laukkuni laiturille ja ajattelen auttaa suurperhettä ulos.

Toinen pikkutyttöistä on jo oven raossa, kun juna alkaa liikkua. Työnnän tytön uudestaan sisälle. Äiti kirkuu! Galluppityttö tupsahtaa myös vaunun eteiseen. Kaikki huutavat kilpaa. Stop the train! Mutta juna kiihdyttää, ja ovi pysyy auki!

Joku yrittää vetää punaisesta hätäjarrukahvasta, mutta mitään ei tapahdu. Junan vauhti vaan kiihtyy, ja minun on pakko päästää lopulta oven kahvasta.

Intercity-junan takapäin punaiset valot katoavat pian ratapihan siltojen ja pylväiden taakse. Kustantaakohan junayhtiö perheelle paluumatkan?

Kunpa saisin galluppipaperini takaisin. Korjaisin vähän arvosanoja!

pajen